

[...]

30.036/II/PF

[...]

Op 18 juni 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die tegen de Vlaamse Milieumaatschappij werd ingediend omdat een Franstalige inwoner van Voeren een eentalig Nederlandse factuur en dito informatiebericht en envelop heeft ontvangen.

In uw antwoord zegt u wat volgt:

“Op datum van 5 mei 1997 werd door de bevoegde Vlaamse Milieumaatschappij een bericht van heffing van ambtswege verstuurd naar de heer Happart. In dit schrijven werd aan de heer Happart medegedeeld dat er voor het heffingsjaar 1996 geen heffing ingekohierd was op basis van drinkwaterfacturen waardoor verondersteld werd dat hij beschikte over eigen waterwinning. Tevens werd in dit schrijven vermeld dat de heffing ging berekend worden op basis van 30 m² per persoon en dat er op 1.1.1997 vier personen op zijn adres ingeschreven waren.

Dit schrijven vermeldde ook dat de heer Happart één maand tijd had om tegen dit bericht van heffing van ambtswege te reageren. Verder was conform de taalwetgeving de zin opgenomen dat een Franstalig document kan opgevraagd worden. Ook het heffingsbiljet bevat deze vermelding.

Noch op het bericht van heffing van ambtswege noch naar aanleiding van het heffingsbiljet dat op 12 december 1997 verstuurd werd, mocht de Vlaamse Milieumaatschappij een aanvraag tot Franstalige documenten ontvangen.

2.

Tot op heden heeft de heer Happart zijn taalaanhorigheid niet kenbaar gemaakt waardoor alle documenten in het Nederlands aan hem overgemaakt werden met vermelding van volgende zin “Il est possible d’obtenir le formulaire d’imposition dans la langue de la minorité.” Zoals de taalwetgeving in faciliteitengemeenten voorziet.”

o

o

o

Heffingsberichten en informatieberichten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier.

De Vlaamse Milieumaatschappij in Erembodegem is onderworpen aan dezelfde regeling als de Vlaamse gemeenschap en is een dienst in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Naar luid van artikel 36, § 2, van de voornoemde wet is, m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling uit hun ambtsgebied, op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of van het Gewest bestrijkt, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) aan de plaatselijke diensten van die gemeente is opgelegd voor de betrekkingen met particulieren.

Artikel 12, 3^e lid, SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Anderdeels geldt in die gemeenten het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont. Dit, wanneer de dienst de taalaanhorigheid van de betrokkene niet kent.

Derhalve verdient het aanbeveling dat de Franstalige inwoner van Voeren zijn taalkeuze expliciet te kennen geeft bij een eerste contact met de dienst.

Indien de dienst de taalaanhorigheid van een Voerenaar niet kent, schrijft hij hem aan in het Nederlands.

De dienst moet echter wel de nodige inspanningen doen om die taalaanhorigheid te achterhalen.

3.

Zoals de VCT het meermaals heeft aangestipt in haar adviezen betreffende gelijkaardige klachten, zou de dienst de belastingplichtigen moeten repertoriëren, zodanig dat zij, na hun taalkeuze te hebben meegedeeld bij een eerste contact met de dienst, niet telkens opnieuw moeten vragen naar het verkrijgen van de faciliteiten waarin de wet voorziet.

In het huidige geval is de klacht ontvankelijk maar niet gegrond, voor zover de verzendende dienst de taalaanhorigheid van de klager niet kon kennen.